

begrænsninger vedrørende antal af næringsbreve eller foretningsteder, har man heller ikke ment ved det foreliggende forslag at burde søge sådanne begrænsninger fastsat. I forbindelse hermed henvises til forslaget § 11 om pligt til ansættelse af bestyrere for de foretningsteder, hvis daglige drift ikke forestås af bevillingshaveren selv.

Vedrørende bevillingshaverens adgang til at rette personlig henvendelse til eventuelle kunder med henblik på bestillingsoptagelse eller at søge sine varer solgt ved omførsel foreslås det, at reglerne herom i § 11 og § 12, stk. 2 og 3, i næringslovsforlaget skal finde tilsvarende anvendelse.

Til stk. 2.

Bestemmelsen svarer til § 5 i loven af 1921.

Til §§ 5-7.

Bestemmelserne i §§ 5-7 svarer til reglerne i næringslovsforlaget § 6, stk. 1, § 7, stk. 1 og 2, samt § 8. Tilsvarende regler findes ikke i loven af 1921.

Til §§ 8-9.

Efter § 3, stk. 1, i loven af 1921 kan bevillingen tilbagetages af politiet, hvis bevillingshaveren gør sig skyldig i strafbart forhold efter straffelovens kapitel 18, 19 eller 28 eller i overtrædelse af straffelovens §§ 293, 300 eller 302. Bevillingen kan endvidere tages tilbage, hvis der foreligger grov eller gentagen overtrædelse af loven eller de i henhold til denne fastsatte forskrifter, eller hvis bevillingshaveren efter politiets skøn pådrager sig mistanke for hæleri. Tilbagetagelse af en bevilling kan påklages til justitsministeren.

Forslagets §§ 8 og 9 er udformet efter de retningslinier, der i de senere år er fulgt ved affattelsen af tilsvarende bestemmelser i andre næringsretlige love og lovforslag, hvor det er fundet påkrævet at hjemle en videregående fratagelsesadgang end den, der indeholdes i straffelovens § 79. Bestemmelsen betyder i forhold til 1921-loven en begrænsning af adgangen til administrativ inddragelse af bevillingen (som kun sjældent benyttes i praksis) og medfører, at inddragelsen bliver undergivet domstolskontrol.

Fratagelse af bevilling skal således efter § 8 alene kunne ske, hvis bevillingshaveren gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen tilsidesættelse af de pligter, der påhviler ham efter loven eller de i henhold til denne fastsatte forskrifter, og der efter de udviste forhold er grund til at antage, at han ikke fremtidig vil drive virksomheden på forsvarlig måde.

Efter de nærmere regler i § 9 kan den, hvis bevilling er inddraget efter § 8, forlange afgørelsen indbragt for domstolene.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til reglen i næringslovsforlaget § 7, stk. 3.

Til § 11.

Efter den gældende lovs § 6, stk. 1, er bevillingshaveren berettiget til at drive sin forretning ved en bestyrer, men denne skal godkendes af politiet og opfylde betingelserne for opnåelse af bevilling.

Denne regel foreslås opretholdt, men således at det præciseres, at den daglige drift af virksomheden skal forestås af bevillingshaveren selv eller af en af politiet godkendt bestyrer.

I forbindelse hermed har man ment at burde foreslå en vis udbygning af bestyrerreglerne, således at det i overensstemmelse med hidtidig praksis fastsættes, at bevillingshaveren i tilfælde, hvor virksomheden drives fra flere foretningsteder, kun kan forestå ledelsen af ét af disse, medens der for de øvrige må antages bestyrere, der skal godkendes af politiet, jfr. også beværterlovens § 6, stk. 2.

I lighed med, hvad der gælder efter beværterlovens § 6, stk. 3, foreslås det endvidere, at driften skal forestås af en godkendt bestyrer, når bevillingshaveren er et selskab el. lign., samt når virksomheden efter bevillingshaverens død, konkurs eller umyndiggørelse fortsættes efter forslaget § 7 med henblik på afvikling, afhændelse el. lign. Kravet om, at driften i de sidstnævnte tilfælde skal forestås af en bestyrer, vil kunne opfyldes ved, at der efter bevillingshaverens død meddeles en arving eller efterlevende ægtefælle godkendelse som bestyrer, eller at sådan godkendelse i tilfælde af umyndiggørelse meddeles bevillingshaverens væрге.

Med hensyn til meddelelse, bortfald og fratagelse af godkendelse som bestyrer gælder efter § 11, stk. 4, samme regler som om meddelelse, bortfald og fratagelse af bevilling.

I tilfælde, hvor driften af en virksomhed eller et foretningsted efter reglerne i § 11 forestås af en bestyrer, vil de pligter, som ved § 14 eller ved regler i henhold til § 15 pålægges bevillingshaveren, påhvile bestyreren. Ansvar for bevillingshaveren vil således forudsætte, at han har tilsidesat den tilsynspligt, som efter forholdene i det enkelte tilfælde må antages at påhvile ham. De i virksomheden ansatte funktionærer vil efter omstændighederne kunne ifalde ansvar i henhold til de almindelige regler om ansvar for medvirken.